

ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ ТА ВИПУСКНИКИ ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ЗАПОРІЗЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ НАЗАВЖДИ ЗБЕРЕЖУТЬ У СВОЇХ СЕРЦЯХ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ ПРО ВИДАТНИХ ВЧЕНОК - ФУНДАТОРІВ, ЯКІ С ТОЮЛЦЬ У ВИТОКІВ ЗАСНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ФАКУЛЬТЕТУ. КОЖЕН З НИХ БУВ ВЧИТЕЛЕМ ВІД БОГА, ЧУННОЮ ТА ЩИРОЮ ЛЮДИНОЮ, ЯКІ ЗАКЛАЛИ В НАС НЕ ЛИШЕ ПРОФЕСІЙНІЗНАННЯ ТА НАВИЧКИ, АЛЕ І ЧАСТКУ СВОЇХ ЧЕСНОТ ТА ДУШІ

ГОЛЕМБА ЛАЗАР ЯКОВИЧ
(1926 - 2001)

Народився в м. Запоріжжя. У 1949 році Лазар Якович закінчив Харківський юридичний інститут з відзнакою.

З 1949 по 1962 рр. працював юристом на заводі "Запоріжсталь". З 1962 по 1980 рр. начальником відділу заводу "Дніпропетрсталь". У 1970 році, працюючи на підприємстві, захистив кандидатську дисертацію з теми: "Правові засоби забезпечення якості металу".

Після роботи у народному господарстві Лазар Якович працював у Запорізькому державному університеті. З 1980 по 1991 рр. він пройшов шлях від асистента до доцента кафедри. Він був одним із засновників юридичного факультету Запорізького державного університету. З 1990 по 1991 рік виконував обов'язки завідувача кафедри теорії та історії держави і права. В 1991 році був звільнений за власним бажанням.

З лютого 1992 року працював юристом на підприємстві "Діапазон". З серпня 1992 року Големба Лазар Якович працював на посаді завідувача кафедри юридичних дисциплін у Запорізькому інституті державного та муніципального управління. З 1997 року працював там консультантом з науки. У 1998 р. йому було присвоєне звання професора.

Напрямок наукових досліджень Лазара Яковича був пов'язаний з правовими питаннями якості металу. З цієї теми він став автором таких наукових праць: "Правові засоби забезпечення якості металу" (Запоріжжя, 1970); "Якість і стандарти (правове регулювання)" (Запоріжжя, 1992); "Укладання довгострокових договорів на постачання продукції по трьох господарських зв'язках" (Запоріжжя, 1987); "Керування якістю металопродукції" (Запоріжжя, 1989); "Організація юридичної служби підприємств (навчальний посібник)" (Запоріжжя, 2001).

Окрім наукової та правової діяльності, Лазар Якович проводив суспільну роботу в заводському комітеті профспілок.

За своє життя отримав такі нагороди: медаль "Ветерана праці" (28 листопада 1988 р.); медаль "50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні" (10 березня 1995 р.).

МАТИШЕВСЬКИЙ ПАВЛО СЕМЕНОВИЧ
(1919 - 2002)

Народився у с. Клешеве, Суцького району Мінської області Білоруської РСР. Учасник Великої вітчизняної війни. Кавалер багатьох урядових нагород.

Доктор юридичних наук з 1970 року, професор з 1971 року, академік АІН України з 2000 року, заслужений працівник вищої школи України з 1980 року.

Закінчив у 1946 році юридичний факультет Київського державного університету. Відомі - у цьому вузі: асистент, асистент, доцент, професор, завідувач кафедри кримінального права та кримінології (1971-1990), декан юридичного факультету (1974 - 1984). З 1997 - професор кафедри кримінального права та правосуддя юридичного факультету Запорізького державного університету. Під керівництвом Павло Семеновича на факультеті розроблялися дипломні проекти та кандидатські дисертації.

З 1999 року він працює професором кафедри криміналістики, кримінального права та процесу Академії праці та суспільних відносин Федерації профспілок України. Читав лекції у Братиславському (Словаччина) та Софійському (Болгарія) університетах. У жовтні 1973 брав участь у роботі Міжнародного комітету по боротьбі з міжнародним тероризмом при ООН (м. Нью-Йорк).

Досліджував проблеми кримінального права та кримінології. Автор 162 друкованих праць, серед яких 6 монографій, 10 навчальних посібників та

підручників з кримінального права.

Основні праці: "Відповідальність за злочин проти громадської безпеки, громадського порядку і народного здоров'я" (1964); "Відповідальність за злочин проти соціалістичної власності" (1968); "Злочин проти власності" (1972); "Правові засоби боротьби з авіаційними наркоманами" (1986, у співавторстві); "Злочин проти власності й суспільства з інших злочинів" (1996) та інші.

**✦ ЕДОРОВ КОСТЯНТИН ГЕОРГІЙОВИЧ
(1923-1994)**

Народився у с. Баймакше Північнобайкальського району Бурятської РСР.

Доктор історичних наук, професор, заслужений юрист РРФСР. Його трудовая діяльність почалася на БАЙМ у 1940-1941 рр. він працював в Іркутській і Бурятській експедиціях. Учасник Великої вітчизняної війни. Бує відзначений урядовими нагородами.

У 1949 році закінчив Московський юридичний інститут, а потім аспірантуру Інституту держави і права АН СРСР. У 1958 році захищає кандидатську дисертацію зі спеціальності: "Історія держави і права", за темою: "ВЦЦИК в перші роки Советської влади 1917-1920", а у 1969 році - докторську дисертацію за темою: "Сюзові органи влади (1922-1962)".

З 1952 року працював у Ростовському університеті викладачем, доцентом, професором, завідувачем кафедри теорії держави і права. Підготував 5 кандидатів наук. З 1970 року був начальником кафедри Ростовського факультету Академії МВС СРСР. Йому було присвоєно звання полковника внутрішньої служби.

З 1989 по 1993 рр. він працював на посаді професора на кафедрі історії і теорії держави та права Запорізького державного університету та був одним із засновників Цюго юридичного факультету.

З 1993 року він працював завідувачем кафедри теорії і історії права Азовського регіонального інституту управління.

Костянтин Георгійович автор більш 90 наукових праць, у тому числі 5 монографій, серед яких найбільш відомі: "ВЦЦИК в перші роки Советської влади 1917-1920", "Сюзові органи влади (1922-1962)", "Вышше органы власти и управления в СССР (1921-1936)", "Советское государство и право в период строительства социализма" та інші. Також він автор підручників: "История советского государства и права" (1964 г.), "История государства и права зарубежных стран" (1968 г.), "История государства и права зарубежных стран" (1977 г.), "История держави та права зарубіжних країн" (1994 р.). Друге видання цього підручника (1977 г.) відзначено золотим медаллю ВДНТ.

**✦ ІЛОБОК ЛЕОНІД ПАВЛОВИЧ
(1944 - 2001)**

Народився в с. Черноземне, Акимовського району, Запорізької області Української РСР. У 1972 році закінчив Латвійський державний університет ім. П. Стучки зі спеціальності "правознавство". З 1972 по 1979 рік працював старшим слідчим УМВС м. Риги, з 1979 по 1986 рр. - молодшим науковим співробітником Інституту права та філософії Академії Латвійської ССР. У 1986 році захищає кандидатську дисертацію в ВАК при Раді Міністрів СРСР Академії МВС СРСР (м. Москва).

З 09.1986 року працював викладачем юридичного факультету Латвійського державного університету ім. П. Стучки. З 1989 року викладач Вищої школи поліції м. Риги. У 1990 році отримав звання доцента по кафедрі права Державного комітету СРСР з народної освіти (м. Москва). У 1991 році працював викладачем у Академії поліції МВС Латвії.

З 1992 по 1993 рік працює заступником прокурора Жовтневого району м. Запоріжжя. У 1993 році закінчив Інститут підвищення кваліфікації Генеральної прокуратури України.

У 1993 року став завідувачем кафедри цивільного права Запорізького державного університету. З 1994 року завідувачі кафедри цивільного права Запорізького юридичного інституту МВС України та за сумісництвом викладає і на кафедрі цивільного права Запорізького державного університету. З 1995 - 1997 рік завідувачі кафедри кримінального права Запорізького державного університету. Потім до 2000 року він викладає на кафедрі цивільного права.

